

tabor

številka 10, oktober 2009, letnik LIV
revija Zveze tabornikov Slovenije



ROT v gozdovih pod Roglo

Intervju z Vindijem

Vesela srečanja v Tivoliju



Novice

Pika letos skoraj čisto taborniška



Foto: SiNi

Letos je v Velenju potekal že 20. Pikin festival, ki pa tudi letos ni mogel brez nas, tabornikov. Taborniki smo vsako leto bolj opazni. Letos je treba pohvaliti lepo urejen tabor s super vhomom in vrtiljakom. Bravo, naši pionirci. Tekom celega festivala je bilo moč opaziti veliko število otrok, njihovih staršev in drugih obiskovalcev, ki so lahko tako vsaj za hip spoznali čare taborništva in naš način življenja. Odlična reklama za taborništvo, za katero pa se je treba zahvaliti predvsem Rodu jezerskega zmaja Velenje, ki se vsako leto trudi in vlaga svojo energijo v promocijo taborništva na tem največjem otroškem festivalu v Sloveniji.

SiNi



Novembrski Tabor

Naslednja številka Tabora izide 13. novembra. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 20. oktober.

Uredništvo

Vod - vodu! Bajsi in Grizliji se srečajo v Ljubljani

Na lep septembrski vikend smo se vod Bajsi iz rodu Pusti grad Šoštanj in vod Grizliji iz Rodu kraških jrt iz Sežane srečali v Ljubljani. Lahko bi rekli: za oboje nekje



Foto: SiNi



Foto: SiNi

na pol poti. Oba voda sta se spoznala že na državnem mnogoboju v Sežani, kjer so se spletle prijateljske vezi. In prav je, da se tovrstne niti krepijo in prepletajo še naprej. Zato smo v tem super vikendu skupaj raziskovali našo prestolnico, si v kinu ogledali na našo nesrečo ne preveč zanimiv film in zvečer pred televizijskim zaslonom skupno držali pesti za naše košarkaše. Noč je sicer čas za spanje, a spanca je bilo bolj malo. Je bilo pa zato druženja toliko več! Za konec pa le še bajsasto-grizljevski pozdrav za vse bralce revije Tabor.

SiNi



SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet



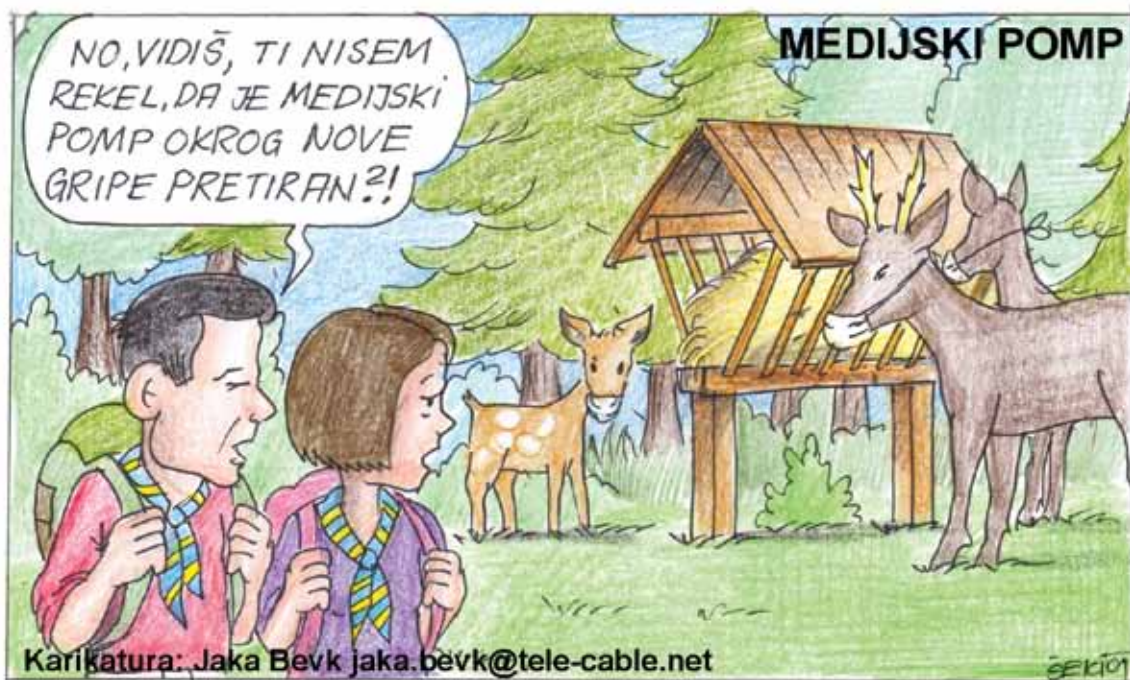
Za ta uvodnik sem imela na izbiro dve temi - ROT ali problematika mariborskega taborniškega centra. In ker je slednja preveč obširna za kratek obseg uvodnika, lahko za zdaj na kratko rečem le, da so nekateri prepričani, da nas (oprostite moji vulgarnosti) poskušajo oblasti nategniti. O tem več kdaj drugič. ROT pa sam po sebi ni tako zelo zanimiv, če ne omenim najprej nekaj števil. ROT 2009 je namreč petdeseti zapored in sovпада s petdeseto obletnico našega rodu XI. SNOUB, povrh pa je minilo tudi polnih petnajst let, odkar ga je naša ekipa nazadnje organizirala. In to za rod, kot je naš, ki šteje okoli 70 registriranih članov, ni kar tako. Čeprav že prihajajo do naših ušes konstruktivne kritike, se najbolj veselimo pohval, saj smo v organizacijo ROT-a resnično vložili ogromno truda in napeli vse moči. Povedati želim predvsem to, da se moramo osredotočiti na lepe trenutke in dobre stvari ter vedno pohvaliti, kar je pohvale vredno, ker si znajo problemi že tako ali tako sami od sebe izboriti našo pozornost. Kot pravijo Zmelkoov (in tukaj se že drugič iskreno opravičujem za mojo vulgarnost, a menim, da najbolj pristaja kontekstu): "Problemi so, problemi bojo in k... jih gleda!" Zatorej, vse najboljše za tvoj 50. rojstni dan, XI. SNOUB!

Nina Medved - Mjedved,
novinarka Tabora in članica XI. SNOUB Maribor

- 11 Sive celice
- 16 Stran IO ZTS
- 17 Intervju z Vindijem
- 20 Rod Rožnik Ljubljana
- 25 Vesela srečanja MČ
- 26 ROT 2009
- 38 Dotik



Ekipe OŽ iz Rodu zelenega žirka med vezavo A-ja na ROT-u. Na koncu so zasedli tretje mesto v kategoriji grč. Foto: Žan Kuralt



Divji petelin

Aleša Mrak



Divji petelin je največja gozdna oziroma koco-noga kura. Živi v prostiranih starih in mirnih gozdovih, saj je zelo plah ptica. Pozimi se hrani z iglicami, poleti pa z borovnicami, brusnicami in malinami.

Zgodaj spomladi se na posebnih mestih, ki se imenujejo rastišča, zbere več samcev, ki dvorijo samicam. Samci pojejo

in se šopirijo, včasih pa se tudi spopadejo. Samica po parjenju naredi gnezdo in vanj znese do deset jajc.

Včasih je bilo v naših gozdovih veliko divjih petelinov, danes pa jih je ostala le še peščica. Najbolj jih ogroža prav človek, ki krči in uničuje njihov življenjski prostor ter povzroča hrup in nemir.

Petje divjega petelina lahko slišiš na:

<http://www.arkive.org/capercaillie/tetrao-urogallus/videos.html>



RAZVEDRILLO

POIŠČI PARE

V tabeli poišči pare in pobarvaj tisto polje, na katerem se vremenski pojav in predmet ujemata.

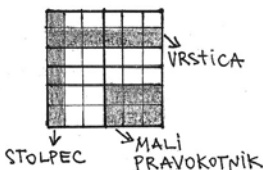
SUDOKU

Navodila za sudoku:

Mrežo izpolniš tako, da v vsakem stolpcu in vrstici le enkrat uporabiš vsako številko od 1 do 6. Enako velja za vsakega od malih pravokotnikov 2 X 3. Mogoča rešitev je vedno le ena. Nobena številka se torej v vrstici, stolpcu ali malem pravokotniku ne sme pojaviti večkrat. Ko rešiš vsa polja, ugotovi, katero besedo skriva

obarvana vrstica. Vsaka številka ima svojo črko:

- 1 = A
- 2 = T
- 3 = R
- 4 = L
- 5 = E
- 6 = S



5			4		
3					
6	2		5		
		5		3	6
					4
		6			5

V pomoč se da lahko zraven tudi sliko 3, da si bodo otroci lažje predstavljali kaj je vrstica, stolpec in mali pravokotnik.

Kako daleč je nevihta?

Špela Rožman



Petra Grmek

Včasih nam prijeten sprehod po okoliškem gozdu prekine nepričakovana nevihta. S temle preprostim eksperimentom se bomo naučili oceniti, ali se nam nevihta bliža ali se od nas oddaljuje.

KAJ POTREBUJEŠ?

- Vel' s sekundnim kazalcem ali štoparico.

Ko vidiš blisk prični šteti sekunde do groma - uporabi štoparico ali šteje sekunde »tisoč, dva tisoč, tri tisoč ...«. Vsake tri preštete sekunde pomenijo, da je nevihta kilometer daleč. Če si med bliskom in gromom preštel sedem sekund, je nevihta oddaljena več kot dva kilometra.

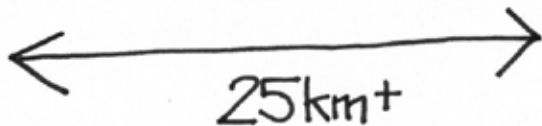
Če med naslednjim bliskom in gromom prešteješ manj sekund, pohiti domov. Nevihta se ti približuje!



KAKO DELUJE?

Zvok, ki nastane ob udaru strele in ki navadno spremlja nevihto, potuje veliko počasneje od svetlobe. Bliskvidimov hipu,

ko strela udari, zvok pa do nas potrebuje kar precej časa - za kilometer dolgo pot potrebuje nekaj več kot tri sekunde.



Si kdaj videl blisk, nisi pa slišal groma? To se zgodi takrat, ko je nevihta zelo daleč, recimo 25 kilometrov ali več, saj se zvok prej porazgubi preden nas doseže. Če pa slišiš grom ob blisku, je zadnji čas, da poiščeš zavetje!

NA NEBU NI NEVIHTNEGA OBLAKA?

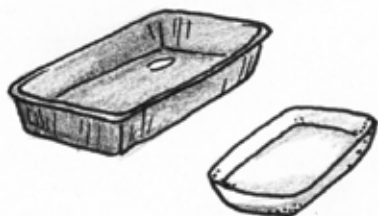
»Strelo« lahko ustvariš sam! Ta res ne bo povzročila velikega bliska in glasnega groma, za kaj takega bo namreč veliko premajhna, bo pa vedno na voljo, kadar jo boš želel opazovati.

KAJ POTREBUJEŠ?

- manjši aluminijast pekač za enkratno uporabo
- posoda iz stiropora (v takih prodajajo meso ali sadje)
- volnena ali sintetična krpa
- navaden svinčnik z radirko in risalni žebliček

Risalni žebliček potisni skozi sredino spodnjega dela aluminijastega pekača. Na konico žeblička potisni radirko svinčnika. Svinčnik je sedaj ročaj, s katerim dvigneš pekač.

Na mizo položi posodo iz stiropora in jo eno minuto močno in hitro drgni z volneno krpo. Nato nanjo s pomočjo ročaja položi



pekač. S prstom se previdno dotakni roba pekača. Čutiš? Če strele ne opaziš, ponovi postopek.



Preden se dotakneš pekača, ugasni luč. Si videl blisk? Si slišal »grom«?

KAKO DELUJE?

Seveda je kriva statična elektrika. Na dnu oblakov (in na konici tvojega prsta) se nabere negativen naboj (elektroni), ki ga privlači pozitivno naelektrena zemlja (v našem primeru aluminijast pekač). Več kot je na zemlji (pekaču) pozitivnega

naboja, več elektronov se zbere na dnu oblaka (na tvojem prstu). Ko jih je dovolj, pride do preskoka elektronov na pozitivno nabito zemljo. Ta hiter preskok naboja nosi v sebi veliko energije, ki jo lahko opazimo kot močno svetlobo (blisk) ali glasen zvok (grom).

Vodov izlet na Šmarno goro in v Hišo eksperimentov

Katarina Smolej



Petra Grmek

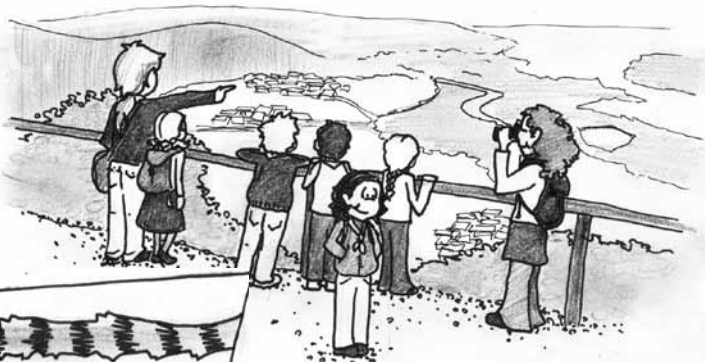
Vodnica Marta je želela svoj vod Pogumni tigri iz domačega kraja v Radečah peljati na izlet na Šmarno goro in v Ljubljano. Ker se je zavedala, da je pot do tja dolga in se ne bo tja nikoli prej odpravila, je želela izlet vnaprej kar se da natančno organizirati, da bo vse potekalo po načrtih in si ga bodo njeni člani za vedno zapomnili. Ker še ni polnoletna in se zaveda svoje odgovornosti, je na izlet povabila tudi svojo starejšo prijateljico Tamaro, s katero sta naredili točen načrt izleta. Pri iskanju najboljše poti na vrh jima je pomagala tudi prijateljica Nina z vodniškega tečaja, ki živi ravno v hiši pod Šmarno goro. Za vsak primer sta pripravili tudi nekaj zanimivih igric za kratkočasenje na vlaku ali kakšen drug trenutek prostega časa.

Dva sestanka pred sobotnim izletnim dnevom v novembru, je otrokom prinesla lično oblikovana obvestilca, saj je vedela, da jih bodo prebrali tudi starši. Na obvestilu je pisalo:

Dragi Pogumni tigri!

Jesenski čas je kot nalašč, da se zopet odpravimo na vodov izlet. Tokrat nas bo pot peljala v okolico našega glavnega mesta in sicer na Šmarno goro. Po kratkem zanimivem popotovanju z vlakom se bomo povzpeli na hrib, ogledali čudovito naravo, spoznali nekaj drugih naravnih znamenitosti in okusili dober čaj in miške s samega vrha. Za konec si bomo ogledali še Ljubljano in Hišo eksperimentov ter se polni vtisov vrnili domov. Dobimo se v soboto, 14. novebra 2009, ob 7.30 na želeniški postaji v Radečah, kamor se tudi vrnemo ob 19.00. S seboj ne pozabi vzeti svoje rutice, primernih oblačil in obutve, sendviča in pijače, 15 evrov in dobre volje.

*Lep taborniški pozdrav,
Vodnica Marta*



Takšnega vodovega izleta Pogumni tigri še dolgo ne bodo pozabili!



Stojalo za pisala

Pričela se je šola in na naših mizah je pravi nered. Pisala ležijo vsepovsod, radirke že spet ne najdete, nujen klic in pri roki nimate majhnega papirčka. Če imate pri roki das maso in trstiko, lahko naredite priročno držalo za pisala in papirčke.

Izdelava:

Iz das mase oblikujte poljubno obliko, na primer srce, ki naj bo približno 1,5 cm debelo in večje od majhnih blok papirjev. To nam bo služilo za dno stojala.

Trstikaraste na močvirnatih predelih, lahko pa uporabite tudi bambusove palice, ki imajo votlo sredino. Če tudi tega ne najdete, uporabite tulec od alufoliije, ki je nekoliko tanjši od ostalih tulcev (npr. toaletni papir). Trstiko ali tulec narežite na poljubne dolžine: 2 cm, 4 cm in 6 cm.



Na rob srca namažite mekol lepilo, in sicer vzdolž cellega srca, kot da bi na dno srca narisali še eno srce. Na mekol lepilo dajte trstiko ali tulec tako, da vsak delček narahlo pritisnete v dno. Na sredini bo ostal prostor za blok papirčke, v trstiko pa boste lahko odlagali svoja najljubša pisala.

Pomembno! Srce iz das mase se mora sušiti vsaj en dan. Med sušenjem se srce krči. Trstika pa lahko izpade. Trstiko boste lahko še enkrat zalepili, tudi ko je das masa že suha, a le če je zanjo narejena luknja.

 poklikaj se!



SOS Sestri odgovarjata sotrpinom



Hej, vsem skupaj! Kako je bilo na prvi šolski dan? Kako ste preživeli prečudoviti sončni september? Upava, da kar se da lepo in nestresno, torej nasmejeno. Taki tudi ostanite, kljub jeseni, ki bo nedvomno prišla. Dobili sva naslednji pismi:

V: Hejla!

Moja težava je malo "čudna" oziroma sploh ni težava. No ja, vseč mi je nekdo iz voda Bajsi (v prejšnjem taboru predstavljeni kot kul vod), ne vem pa, kako bi prišla do njega. Res mi je zelo všeč, ampak me je tudi malo sram. Popolna kombinacija, kaj? Upam, da mi lahko tako ali drugače pomagata. Hvala že vnaprej!

Mauricaa

O: Živijo, Mauricaa!

Ja, res si pestra in barvita ter predvsem pogumna, da se takole »javno« izpostaviš in poveš (skoraj), kdo ti je všeč. Čestitke za pogum, velikokrat se ti lahko ravno to močno obrestuje, ni pa nujno. Lahko tudi veliko izgubiš, pa ne bi sedaj o tem. Najin nasvet tako pogumni puncici: Prvič, sploh ni možnosti, da si zares sramežljiva, tako da ti ta lastnost tudi na mestu, ko se boš fizično srečala z njim, ne bi smela delati težav - tako da na to kar pozabi. Drugič, pozanimaj se preko kake taborniške prijateljice, katere državne akcije se namerava ta vod udeležiti, in prepričaj še svoj vod ali rod, da nujno sodelujete tudi vi. Tako boš že na pol poti do cilja. Če je akcija dvodnevna, še toliko bolje, saj boš imela več časa in priložnosti za spoznavanje in navezovanje stikov - z njim, seveda. Srečno, zaljubljenka!

Toliko za tokrat. Vse vas lepo pozdravlja in vam že na začetku šolskega leta želiva veliko uspehov in dobrih ocen. Učite se zase in ne za druge - in ne bo vam žal!



Jaka Bevk - Šeki



Sive celice

Sudoku

9				3			7	2
5	8		9					
8					4			6
						1		
	7	1				3		8
	1		8		3		9	5
			6					
6	2				5			

Premetanka

Vstavi besede: Cunami, Himalaja, Nepal, Sibirija, Kuvajt, Tajska, monsun, Indija

C	U	N	A	M	I	A	D	S	K	S	T
S	L	O	V	E	N	I	H	A	J	A	S
T	R	I	E	N	A	S	I	Š	R	I	L
A	N	I	D	F	G	B	M	J	K	L	T
S	I	B	I	R	J	A	A	H	K	R	A
G	O	B	I	A	H	O	L	T	U	Z	J
K	E	R	G	V	C	E	A	J	V	K	S
M	O	N	S	U	N	S	J	L	A	O	K
Š	P	A	N	I	J	D	A	G	J	R	A
E	V	R	O	P	A	F	R	I	T	A	R
B	A	N	E	P	A	L	K	I	J	O	U
G	V	T	U	O	I	N	D	I	J	A	T

Mini kviz

Geografija (Azija)

Kje se nahaja Tibet?

- a. V Nepal.
- b. Severno od Himalaje.
- c. Na Arabskem polotoku.

Kako se reče velikim valovom, ki jih povzročajo podvodni potresi?

- a. Epicenter
- b. Manami
- c. Cunami

Katera je glavna rastlina monsunске Azije?

- a. Poper
- b. Riž
- c. Kokosova palma

Kako se imenuje jezero, ki se zelo hitro krči?

- a. Bajkalsko jezero
- b. Aralsko jezero
- c. Kaspijsko jezero

Katero območje Azije ima največja nahajališča nafte?

- a. Vzhodna Azija
- b. Perzijski zaliv
- c. Sibirija



Svet živali

Navadna morska zvezda (*Asterias rubens*)



Morska zvezda spada med maločlenarsko skupino živali, natančneje med iglokožce. V tej skupini se nahaja skupaj z znanimi morskimi ježki in brizgači - bolj znanimi kot morske kumare - ter z manj znanimi kačjerepi in lilijami. Vsi omenjeni živijo le v morju.

Razširjenost

Navadno morsko zvezdo najdemo ob obalah severne in zahodne Evrope in na severozahodu Afrike, od obrežnega pasu morja do 200 metrov globine.

Posebne lastnosti

Morska zvezda ima pet enakih krakov. Usta ima na spodnji strani, zadnjično odprtino pa zgoraj. Apnenčaste ploščice sestavljajo notranje ogrodje morske zvezde in so tik pod povrhnjico kože, na koži so le bodice. Na vsakem kraku je na stotine brazdnih nožic, s katerimi se morska zvezda premika in prehranjuje ter izmenjuje pline.

Hrana in način prehranjevanja

Navadna morska zvezda je prava plenilka. Najpogosteje so njen plen školjke, korale, spužve, rakci, črvi, mehkužci in celo majhne ribice. Z lahkoto odpre še tako neprodušno zaprto školjko. Da lahko zlomi školjko, zavije morska zvezda svoje telo okrog plena in ga nato odpre s svojimi brazdnimi nožicami, ki so na krakih. Posebnost njenega prehranjevanja je zunanja prebava. Svoj plen obda z izvihljivim želodcem in



spušča vanj prebavne sokove (encime), ki počasi razkrajajo plen.

Razmnoževanje

Morske zvezde so ločenih spolov. Spolne žleze so, ena ali dve, v vsakem kraku. Spolne celice izbrizgajo kar v morje, torej sta osemenitev in oploditev zunanji. Ko samica sprosti spolne celice, vzpodbudi

sosednjega samca, da stori enako. Tako se spolne celice pomešajo in kmalu se razvijejo ličinke. Ličinke morskih zvezd so lebdeče, lebdiijo v vodi in po nekaj tednih preobrazbe se prilepijo na skalo, kjer se razvije v tipično obliko odrasle, peterokrake zvezde. Po enem letu je mala morska zvezda velika že 10 centimetrov, hkrati pa postane tudi spolno zrela.

Ali veš, da ...

... morske zvezde pojedjo resnično veliko? V primerjavi s svojo telesno težo odrasle živali zaužijejo dnevno trikratno, mladiči pa desetkratno količino hrane!

... se morski zvezdi izgubljeni (presekani) krak zelo hitro zaceli (regenerira), saj ji zraste nov?

... obstaja okoli 1600 vrst morskih zvezd?

... največja globokomorska zvezda lahko v premeru zraste do 135 centimetrov?

Osnovni podatki

Dolžina telesa: do 45 cm v premeru

Dolžina krakov: do 20 cm

Spolno dozori: pri enem letu starosti

Število jajčec: okoli 2,5 milijona

Hrana: pretežno školjke, a tudi korale, polži, črvi, rakci

Obnašanje: premikanje po morskem dnu (odrasla žival), pleništvo



Tadeja Rome




SVETKOva avanTURA

Srednjeevropski jamboree na Madžarskem

Se sprašuješ, kam bi jo s svojimi starejšimi GG-ji ali mlajšimi PP-ji mahnil poleti 2010? Svetko Tabornik ima zate odlično rešitev: To je ConCordia 2010, srednjeevropski jamboree, ki ga madžarska skavtska organizacija gosti med 2. in 11. avgustom 2010, v bližini Budimpešte na Madžarskem. Udeleženci, rojeni med 12. avgustom 1992 in 2. avgustom 1996, bodo v spremstvu polnoletnih vodnikov uživali na različnih aktivnostih, večernih programih, skupnih prireditvah in vsem, kar pride vmes, predvsem pa bodo spoznavali vrstnike iz drugih evropskih držav in pletli dragocena prijateljstva. Je tvoj vod za akcijo?!

Tabornina za ConCordia trenutno znaša 90 evrov, do aprila, ko bodo organizatorji zaključili prijave, pa bo zrasla na 130 evrov.

Ste prepričani? Če je DA vaš zadnji odgovor, pišite na ic@scout.si, da izveste vse podrobnosti o prijavi in plačilih, pa še kakšen nasvet za pot do Budimpešte lahko dobite. 



Mesečnik EVS prostovoljke

Pa zakaj greš na ta EVS*?

To je verjetno eno najpogostejše zastavljenih vprašanj v preteklih dveh mesecih, odkar sem se z gotovostjo ukvarjala z enoletno selitvijo v Španijo. Nekaterim zanimivo, drugim nepredstavljivo, tretjim potrata časa. Predvsem spoštujem tiste, ki mojo odločitev, da postanem evropska prostovoljka, spoštujejo.

Pred odhodom ne gojim prevelikih pričakovanj, saj se zavedam, da je končni rezultat odvisen predvsem od mene in pripravljenosti, da si izkušnjo naredim nepozabno. In te motivacije mi vsekakor ne manjka. Cilji, s katerimi se

podajam na pot, so trenutno še precej splošni. Predvsem si želim izkušnje v popolnoma novem okolju in kulturi, učenje španskega jezika in predvsem novih načinov dela v nevladni mladinski organizaciji. Verjamem, da domače okolje lažje ocenjujemo, ko stopimo iz njega. In na drugačen način vrednotimo tisto, kar imamo doma. Zato tudi odločitev za to pot.

Z odhodom pa seveda pridejo tudi strahovi, o katerih je najtežje govoriti. Se bom znašla v španski kulturi? Kaj pa v gostiteljski organizaciji? Kako se bom ujela z ostalimi prostovoljci? To je le ne-

kaj vprašanj, ki si jih vsakodnevno postavljam. Vendar se držim življenjskega vodila »go with the flow« in sprejemam postavljen izziv.

Ko tole prebiraš, se je moj projekt že začel in v naslednji številki bom poročala o največjih izzivih prvega meseca v vlogi EVS prostovoljke.

Hasta la vista, Jerneja Modic

*Več o tem kaj je EVS lahko izveš na www.evs.si ali www.mva.si.

V spomin

Kranjski taborniki smo letos poleti izgubili dva člana svoje družine. Julija nas je zapustil Aleksander Ravnikar - Sandi in v začetku septembra Ivanka Šorli - Teta Ivanka.

Sandi je bil skupaj z ženo Andrejo eden od ustanoviteljev Rodu Stane Žagar - mlajši in tudi njuni otroci so ostali zavezani taborniški družini. V osemdesetih letih je s celo družino preživel nekaj poletij v Adlešičih ob reki Kolpi. Tam se je tudi rodila ideja o taborniškem centru v bližnjem Marindolu. Skupaj z Edijem Resmanom in Tonetom Bajukom so bili tista kranjska taborniška naveza, ki je poskrbela vso potrebno dokumentacijo in sredstva za izgradnjo taborniškega centra v Marindolu. Kljub delu v družbeno-političnih organizacijah in gospodarstvu, si je rad vzel čas za kranjske tabornike in nam pomagal. Rad se je odzval povabilu in nas obiskoval na taborih. Z zanimanjem in veseljem smo mu prisluhnili. Sandi, hvala ti za vse.

V začetku septembra nas je zapustila Ivanka Šorli - Teta Ivanka. Predvojna skavtinja in ena prvih povojnih tabornic v Kranju. Na svoji dolgi taborniški poti, aktivna tabornica je bila 34 let, je prehodila pot od vodnice do predsednice nadzornega odbora ZTS. V matičnem rodu Stražnih ognjev je bila starešina rodu od leta 1958 do leta 1978. Uspešno je skrbela, da je rod v vseh teh letih nemoteno deloval in imel vedno dovolj mladih, nadebudnih in idej polnih tabornikov. Pomagala je pri prvih izobraževanjih v Kranju in na republiški ravni v Bohinju. Bila v vodstvu taborniških zletov po Sloveniji in Jugoslaviji. Teta Ivanka, ostala boš v spominu mnogih kranjskih tabornikov. Hvala ti za ves trud in toplino.



Igrarija RJZ



arhiv RJZ

Takoj po poletnih počitnicah taborniki skoraj nimam prostega vikenda, vendar smo v septembru vodniki rodu Jezerski zmaj Velenje vseeno uspeli organizirati akcijo, ki je namenjena le tabornikom »večjih dimenzij«, torej PP-jem, RR-jem in grčam. Družili smo se predvsem vodniki RJZ-ja, pridružili pa so se nam tudi nekateri vodniki iz Mislinje in Šmartna ob Paki. Čeprav nismo več najmlajši med taborniki, smo se na tokratni akciji, ki se je odvijala 5. in 6. septembra, na piknik prostoru v bližini Velenja, poleg druženja tudi igrali. Tekmovali smo v metanju balinčkov, ristanču, streljanju z lokom, kartah ena, kmečkem biljaržu in metanju papirnatih letal v daljino. Zvečer smo si ob igranju kitare in petju pesmi na ognju spekli hrenovke in banane s čokolado v žerjavici. Mmm.

Tina



Od rodov



Zbiralna akcija plastičnih zamaškov

Mirenski taborniki smo vedno aktivni, tudi med počitnicam. Letos smo se odločili pomagati 24-letnemu Anžetu, ki je januarja letos v hudi prometni nesreči na štajerski avtocesti izgubil desno nogo. Nakup nožne poteze bi mu približal športno in aktivno življenje, ki ga je živel pred nesrečo. Za to nakup proteze mora do konca leta (akcija se je podaljšala) zbrati 40.000 evrov in pri tem mu lahko pomagamo z zbiranjem plastičnih zamaškov. Zato pozivam vse tabornike, da se vključijo v akcijo zbiranja plastičnih zamaškov, in to ne samo v dobro naše matere Zemlje, temveč tudi v dobro Anžeta (ni iz naše občine, je pa naš vrstnik).

Stori to za svojega vrstnika, stori to za Zemljo in predvsem stori to, ker želiš nekomu pomagati. Naj bo to tvoje dobro delo za danes.

Zamaški so lahko od steklenic, detergentov, čistil, olja, od plastičnih posod itd. Zamaške bomo zbirali v času taborniških sestankov, vsak petek, od 16. ure do 18.30, pred osnovno šolo Mirna, lahko pa jih prinesete tudi v gostilno Kolar. Pomagajte Anžetu na najbolj enostaven način, zbirajte zamaške!

Nika



Povabilo k delu v delovnih komisijah ZTS

Oktober 2009 bo IO ZTS na novo imenoval člane delovnih komisij. Komisije za finančno-materialne zadeve in taborniško opremo:- komisija za finančno-materialne zadeve,- prenova finančnega delovanja ZTS,- priprava programskega proračuna ZTS (za leto 2010),- komisija za taborniško opremo,- pregled uporabe večje (šotori in druga večja oprema) in manjše taborniške opreme v rodovih, beleženje izkušenj z opremo in izdaja priporočil za taborniško opremo, - priprava in izvedba aktivnosti »Taborniki priporočajo«, s katero se najboljši opremi za rodove in člane ZTS podeli certifikat kakovosti, - izvajanje skupnih nabav opreme za rodove.

Predloge za članstvo v komisijah pošljite na elektronski naslov pisarna@zts.org do 10. oktobra 2009. Prijava naj vsebuje ime in priimek, rod, elektronski naslov, GSM, izkušnje s področja finančno-materialnih zadev in kratko motivacijsko pismo kandidata.

Programske komisije:- delo z murni in MČ,- delo z GG,- delo s PP,- delo z RR,- razvoj programa duhovnosti,- odbor za pripravo Luči miru iz Betlehema,- komisija za prenovo programa v ZTS, Prvo srečanje vseh članov programskih komisij bo potekalo v Gozdni šoli (Ukanc 4, Bohinj) od 10. do 11. oktobra, kjer se bomo dogovorili o vsebini in delovanju komisij v bodoče. Prijave zainteresiranih članov zbiramo na e-naslovu: polona.rozman@gmail.com.

Da bi lahko čim prej pričeli z delom, vabimo rodove in območne organizacije, da sodelujejo pri kadrovanju prostovoljcev in predlagajo svoje člane za delo v teh komisijah.

Povabilo na delovno akcijo

Gozdna šola ZTS v Bohinju, taborniška kovnica kadrov, vseskozi zagotavlja dobre temeljne pogoje za bivanje udeležencev, izvajanje tečajev in drugih aktivnosti. V športnem jeziku bi lahko rekli, da je v »dobri kondiciji«, za kar gre zahvala požrtvovalnosti posameznikov, predvsem delavcev, ki skrbijo za obratovanje GŠ, pa tudi prostovoljcev, ki občasno sodelujejo pri tem.

Da bi »kondicijo« obdržali je treba vsako leto opraviti precej vzdrževalnih del. Zato IO ZTS vabi vse zainteresirane starejše PP, raziskovalke in raziskovalce ter grče na pomoč pri vzdrževalnih delih. Delovni vikend bo potekal od 9. do 11. oktobra 2009 in z veseljem pričakujemo vse, ki jih vežejo na GŠ ZTS lepa doživetja z različnih aktivnosti. Sodelovanje je po dogovoru možno tudi krajši čas.

eduAkcija - mreža za vseživljenjsko učenje

ZTS je bila na razpisu ministrstva za javno upravo izbrana kot nosilka mreže nevladnih organizacij (NVO).

eduAkcija, kot se imenuje projekt mreženja, bo prispeval h krepitvi in povezovanju članic v »koalicijo«, katere namen je prispevati k oblikovanju civilnega dialoga, partnerstev z drugimi izobraževalnimi subjekti, vplivati na zakonodajo in oblikovati svoj položaj četrtega socialnega partnerja pri oblikovanju politik in zakonodaje na področju izobraževanja in usposabljanja.

ZTS in članice mreže, med katerimi je kar nekaj taborniških rodov, bodo v letošnjem in prihodnjem letu oblikovali različne podporne, povezovalne, razvojne in reprezentativne dejavnosti. ZTS je s projektom eduAkcija kot nosilka dobila priložnost za strokovni razvoj, s tem pa oblikuje svojo prepoznavno vlogo izobraževalne organizacije, ki s svojo dopolnjujočo, na vrednotah temelječo izobraževalno vlogo prispeva k razvoju posameznikov in skupnosti v celoti. Več o projektu in članicah mreže najdete na www.eduakcija.net. Več o tem pišemo na strani 25



Za predloge in pripombe smo dosegljivi na io.zts@rutka.net. Pišite nam!



INTERVJU

Intervju z Gregorjem Vinderjem - Vindijem

»Današnji otroci so brez sanj«



Gregor Vinder - Vindi, poznan obraz slovenskega taborništva, letošnji vodja in traser ROT-a, stalni sodelavec Gozdne šole, idealen tabornik, vedno poln energije in smeha, ki pa nikoli ne varčuje z neposrednostjo ali resnico, je tokrat z nami delil nekaj komentarjev, šal in modrosti.



Kako ocenjuješ ROT kot vodja tekmovanja in traser?

Teško. Daleč stran od Maribora, veliko ljudi, v primerjavi z ZOT-om, s katerim imam toliko več izkušenj, ni ROT enkrat večje, ampak petkrat večje tekmovanje. V bistvu je bilo treba vse to skoordirati in najti prave ljudi, potem pa moraš neke stvari še sam narediti ... Teško. Če bi mi zdaj kdo še enkrat ponudil mesto vodje tekmovanja, bi rekel ne. Bi pa sodeloval kako drugače.

Kaj je največji izziv pri organizaciji ROT-a?

Povezati vse stvari skupaj. Treba je najti sponzorje in ker gre za tekmo na državni ravni, je treba ustrezati kriterijem, ki so za to nujni. Potem je treba vse skupaj skoordirati, da vse skupaj teče, tako kot nam je letos tudi uspelo. Predvsem je pomembno, da ničesar ne pozabiš, da se nikjer ne zatakne, da vse 'štima', pa da so seveda hkrati tekmovalci zadovoljni. Kolikor sem se sam pogovarjal z ljudmi, so bili zadovoljni, četudi smo naredili nekaj napak.

Kako so pripomogle izkušnje z ZOT-a pri organizaciji ROT-a? Katere so razlike med tekmovanjema?

Predvsem je ROT dosti, dosti, dosti večji. Obe sta orientacijski tekmovanji: moraš pripraviti naloge, hrano, celo medijsko podporo; in to potrebuje tako ena, kot druga tekma. Ampak za primerjavo: za ZOT potrebujemo 11 različnih papirjev, torej vpisnih in kontrolnih listov, nalog itd. Za ROT pa smo jih potrebovali za spisek, ki je pokril A4 list. In če sem lahko za ZOT v eni noči pripravil za tisk vse papirje, tu pri ROT-u niti približno ne gre.

Letos tako ROT kot naš rod XI. SNOUB praznujeta 50 let. Se je enajsta zato odločila za organizacijo najtežjega med taborniškimi tekmovanji?

O tem smo se pogovarjali že pred kakšnimi tremi leti in je v bistvu bila moja želja, da bi v času, ko imamo petdesetletnico, to proslavili tudi tako, da organiziramo ROT. Že tako ali tako je samo tekmovanje elita - če pa ga organiziraš ... Tega se samostojno lotevajo res veliki rodovi, mi pa nismo tako velik rod, a smo ga vseeno izpeljali. Seveda ob pomoči prostovoljcev, ki bi se jim ob tej priložnosti najlepše zahvalil, še posebej pionircem. Za rod s 65 plačanimi članarini to ni kar tako.

Kaj pa tebi predstavlja petdeset let 'enajste'?

Pomeni, da že dolgo brcamo, da smo že dolgo, dolgo tukaj. Letos je tudi dvaj-

setletnica mojega delovanja v enajsti, in če sem bil od tega deset let načelnik, to pomeni, da sem 20 odstotkov časa krojil usodo XI. SNOUB. V bistvu sem se tega zavedel komaj zdaj, ko si me to vprašala. Zdaj verjetno nismo tako močni kot smo bili, nismo najboljši. No, mogoče smo najlepši ... Smo pa še vedno tu, delamo in ne bomo odnehali.

Kaj pomeni biti član XI. SNOUB in kako se ta rod razlikuje od drugih?

Če bi me vprašala to, ko sem bil še na fakulteti in načelnik rodu, ko smo bili največji rod v Mariboru s 150 člani, bi rekel, da smo najboljši. Danes, ko sem malo starejši, mi je ta napuh malo spuhel, spoznal pa sem tudi veliko drugih rodov po Sloveniji. To, da smo XI. SNOUB, pomeni, da delamo dobro, da znamo, da smo včasih sicer malo nerodni in nam kakšna stvar ne uspe tako, kot bi nam lahko, ampak da imamo srce. Malo nam sicer manjka občutka pripadnosti, to pogrešam že od nekdaj, a mislim, da smo našli pravo pot. Po tistem kritičnem času v Mariboru, ko so rodovi izumirali, smo uspeli najti pravo kombinacijo srca, pameti, znanja, zanosu, entuziazma in smo še vedno tukaj. **Zakaj je XI. SNOUB ostal praktično edini rod v Mariboru, ki je še aktiven? Kje leži problem?**



Osnovni mariborski problem je v tej 'razparceliranosti' Maribora. Maribor je bil namreč razdeljen na 'pecirke' (o.p. območja) in vsak 'pecirk' je imel svoj odred, preveč smo bili razdrobljeni. Poleg tega je bil na vsakem odredu parkiran en stavec, ki se je čvrsto oklepala svojega položaja in na ta način zaviral mlade. Počasi so mladi začeli odhajati, marsikateri od teh je prišel k nam in tako je bila enajsta nekakšen azil za vodnike, ker so imeli pri nas boljše pogoje za delo. Mi smo pa imeli srečo, da naši 'starci' niso bili tako zategnjeni. So sicer sodelovali, znali pa so se pravočasno umakniti. Rešitev ta hip? Pesti nas veliko pomanjkanje kadra, članov bi gotovo bilo dovolj. Mislim, da smo naredili napako že pred nekaj leti, ko bi se morali vsi združiti v en velik rod. A če bi takrat to predlagal, bi bilo heretično.

Se ti zdi, da tabornike v Mariboru ogrožajo druge aktivnosti in krožki za mlade, ki jih je zadnja leta na voljo vse več? Kje so naše prednosti?

Ne, nismo ogroženi - mi samo nimamo identitete. Nekako ne znamo narediti cirkusa, showa, ne znamo se prodati. Mislim, da delamo dobro in se razlikujemo od drugih krožkov, ker ponujamo vrline. Večina drugih aktivnosti ponuja aktivnost kot tako, mi pa ponujamo stil življenja. In ko se nam enkrat pridružiš, te potegne noter, in to je tista naša prednost.

Kako bi opisal sodobnega otroka oziroma mladega človeka?

Izgubljen, brez vrednot, ciljev, želja, sanj. Današnje razumevanje staršev o vzgoji je pač pripeljalo otroke do tega, da dobijo in se jim dogajajo stvari, preden si jih otroci sploh uspejo zaželeli. Tako otroci niso navajeni nečesa vložiti v to, da bi bili zadovoljni, niso navajeni počakati, niso navajeni deliti stvari. In tu lahko taborniki nekaj naredimo,



saj smo vendarle skupina. Vzemimo za primer ROT. Kaj so ti mulci naredili! Punce, stare 12 let, so bile cel vikend gori, na KT-jih so zmrzovale in jih je bilo strah. Vse samo zato, ker so delale za nas, pa še hec jim je bil. Za kaj? Za eno majico in našitek.

Kakšen je idealni tabornik?

Nekdo, ki zna razmišljati s svojo glavo, ki se morda ne drži vseh dvanajstih taborniških zakonov kot pijanec plota, ki pa vseeno stremi k temu, da bi se jih držal. Vsak spi je kako pivo, vsak zamudi kdaj pa kdaj. Drugače pa človek, ki je odprt, pripravljen ljudi sprejemati takšne, kot so, ki je pripravljen pomagati, pa ne za ceno izkoriščevanja, in da vse to počne v sožitju s skrbijo za okolje, tudi kadar je doma, ne samo pri tabornikih. Nekaj takega, kot sem jaz (smeh), samo malo bolj zanesljiv, točen.

Pa vizija taborništva? Kje trenutno odstopamo od te vizije?

Trenutno smo rahlo obtičali z nekimi vrednotami, ki so podane že od leta 1903 in se nekako ne uspejo vklopiti v mišljenje sodobnega sveta. Taborništvo

naj bi ponujalo otrokom aktivnost, ki v svoji osnovi ni pridobitna in ustvarja idealne tabornike, ki bodo poskušali aktivno sodelovati, vplivati na to, da bodo stvari v redu.

Kakšen je tvoj moto v življenju?

Morda kaj takega kot: Brigaj se zase in za svoje življenje in ne poskušaj nasilno vplivati na druge. Poskušaj vplivati nanje z zgledom.

Vindiju in Katki iskreno čestitamo ob rojstvu sina Nejca!



SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

Tabor na obisku

Na ustanovnem občnem zboru, 5. decembra 1959, se je v pisarni krajevne skupnosti Milan Majcen zbralo 120 otrok. Na začetku je imel odred dve četi, že čez nekaj mesecev pa je ustanovil še družino in klub. Kasneje je ustanavljal čete po vsej takratni občini, vse do 24 kilometrov oddaljenih Vodic. Odred je kmalu postal eden največjih v Sloveniji in Jugoslaviji. (zapis na spletni strani Rodu Rožnik: rr.rutka.net)

Sestanke imajo v nizki prtilični hiši na Pržanski 10 b v Ljubljani, ki je precej prostorna. V njej so MČ soba, GG soba, sejnja soba, tajništvo, skladišče, kuhinja in stranišče. Istočasno lahko potekata dva sestanka. Kljub lastnim prostorom pa se trudijo imeti sestanke na prostem. Na voljo sta travnik za in pred hišo. Blizu so igrišča, večji travnik s hribom (za zimsko sankanje) in gozd na Pržanu.



V rodu imajo navado, da vsak mesec člane popeljejo vsaj na eno akcijo. Tako ima vsak vod dva vodova izleta. Vsaka družina organizira en družinski izlet. Skupaj se družijo tudi na dveh rodovih akcijah. Na eno izmed njih povabijo tudi starše, tako da se skupaj pozabavajo, prav tako pa bolje spoznajo vodnike in taborniški način življenja. Izleti so precej različni. Običajno združijo športno aktivnost, ogled znamenitosti in urjenje v taborniških disciplinah. Vsako leto organizirajo tudi petdnevno smučarsko zimovanje in desetdnevno taborjenje v Osilnici ob Kolpi. Na taboru vsakokrat postavijo enak vhod, ki jih spremlja že od prvega taborjenja in ga imajo tudi v znaku rodu.

Taborniki Rodu Rožnik so zelo dolgo izdajali rodovo glasilo Galebi, potem pa je izdajanje zamrlo. Galebi so ponovno poleteli leta 2006. K reviji veliko prispevajo tudi mlajši člani, tako da se vsi veselijo nove številke. Lani so prenovili rodovo spletno stran, ki jo najdete na naslovu rr.rutka.net. Del strani je že na ogled, nekoliko pa jo je treba še dodelati.

Rod Rožnik L



Miklavž leta 1959 prav poseben, k zgodovina rodu venije je leta 19 organizacije. Ve novi. Tako se je Štirih plamenov prišlo je do usta

Rožnikovci delujejo na osnovnih šolah Dravlje, Miška Kranjec, Koseze in Spodnja Šiška. Propagandne akcije se razlikujejo od šole do šole, saj so odvisne od stopnje sodelovanja med rodom in šolo. Tako ponekod le razdelijo listke, druge pa imajo predstavitve v razredih, na roditeljskem sestanku ali pripravijo zabavno podaljšano bivanje. Poleg klasičnih propagandnih akcij sodelujejo še na Sončkovem dnevu (dan OŠ Dravlje) in Mavričnem mestu (prireditev OŠ Miška Kranjca ob tednu otroka).

Značrtovano in sistematično pripravo vodnikov se ukvarjajo zadnjih šest let. Vsak član, ki bo naslednje taborniško leto postal vodnik, je najprej pomočnik. Vendar ne le pri enem vodu, temveč tekom leta pomaga pri več vodnikih oziroma vodih. Tako spozna različne starosti in se lažje odloči, katera bi bila primerna zanj. Prav tako pa spozna različne načine vodenja in zato lažje najde način, ki ustreza njemu samemu. Bodoče vodnike v delo s člani uvajajo tudi na izletih, zimovanjih in taborjenjih. V zadnjih letih še bolj načrtno delajo na izobraževanju in pridobivanju znanja pri GG-jih. Poudarjajo pa tudi, da vodništvo ni edina pot, po kateri lahko nadaljujejo svoje taborniško življenje.

Že od nekaj so zelo aktiven rod. Tako boste v njihovem koledarju našli TOTeM, ZNOT, NOT in Glas svobodne Jelovice. Trenutno so v mrzličnih pripravah na 50. obletnico delovanja.



Ljubljana

Neža Zajc in Aleš Cipot



Arhiv RR

59 ni bil navaden Miklavž. Bil je kajti tistega dne se začne pisati Rožnik. Zveza tabornikov Slo-59 dala pobudo za razširitev očji odredi so se delili in nastajali so vod Divji petelini odcepil od čete v tedanjega Zmajevega odreda in anovitve odreda Rožnik.



Pogovor s Klemnom Martinisom, načelnikom rodu

Kakšna je bera novih članov v septembru? Ste zadovoljni z novo pridobitvijo?

V letošnjem šolskem letu smo pridobili 10 MČ-jev in 4 GG-je. Pokazal se je interes tudi pri murnih, tako da razmišljamo o novemvodu, ki bi ga sestavljajo pet murnov. S pridobitvijo smo kar zadovoljni, saj imamo skoraj vsi vodniki polne vode.

Koliko novih vodnikov ste letos sprejeli?

Zadnji dve leti imamo generacijsko luknjo, tako da letos nimamo novih MČ vodnikov. Imamo pa novo izobraženo GG vodnico, ki je letos prešla iz MČ v GG družino. Naslednje leto pričakujemo 4-5 novih MČ vodnikov, tako da bomo lahko odpirali nove vode.

Kako pogosto obiskujete MZT akcije? Je njihova kvaliteta in organizacija na visokem nivoju, so vsako leto boljše ali slabše?

Redno se udeležujemo vseh MZT akcij, saj so otrokom všeč. Radi se potepajo po Ljubljani in odkrivajo njene skrivne koticne. Radi se udeležujejo delavnic in veselih srečanjih in Feštivalu. Veseli so dobrih rezultatov na Žaboboju (na kar smo zelo ponosni). Gradimo pa tudi na znanju, ki ga lahko pokažejo na GG race-u.

Akcije so načeloma organizirane na visokem nivoju in obveščanje je dobro. Program se prilagaja potrebam, željam in interesom otrok in mladine. Tudi tehnični del teče dobro. Kadar kaj zaškripa, pa si stvari povemo in jih prihodnje leto izboljšamo, popravimo, naredimo drugače.

Rodova uprava

Starešina: Tone Simončič

Načelnik: Klemen Martinis

Tajnica: Alma Šušteršič

Blagajničarka: Andreja Zadnikar

Gospodar: Žan Dvorjevič Štebih

Propagandist: Ajda Mrak in Živa Djordjevič Štebih

MČ vodniki: Neža Rožmanec, Sebastjan Kovač

GG vodniki: Maja Kramar, Urša Novak, Alma Šušteršič, Klemen Martinis

PP vodniki: Andreja Zadnikar, Gašper Adanič

Struktura rodu

MČ - 20

GG - 32

PP - 6

RR - 6

GRČE - 4





Navadna oljka

(*Olea europaea*)

Družina: oljkovke
Domača imena: maslina,
oljčje, oljka

Divja oljka je grm s trni na koncu vej. V svetu raste približno 40 različnih kultiviranih dreves. Zrastejo visoko in so brez trnov. Prijetno dišeči cvetovi rumene in bele barve so po vsem drevesu. Zimzeleni listi so usnjasti, spodaj so gosto dlakavi. Oljka je doma v sredozemskih državah, gojijo jo pa tudi drugod po svetu. Cveti maja in junija, plodovi dozoriijo jeseni, od novembra naprej.

Učinkovine: 70% glicerida oljne kisline, 25% glicerida palmitinske, stearinske in arahinske kisline, nekaj je oljne kisline in holesterina.

Uporabnost: V zdravilne namene se uporablja plodove in olje, plodove se uporablja tudi kot začimbo, za namaze. Divja oljka zdravi vnetje želodca, črevesne sluznice in tankega črevesa, uporabna je za odstranjevanje majhnih žolčnih kamnov ter pri zastrupitvah z jedkimi tekočinami. Deviško oljčno olje je osnova za mazila in zdravilna olja. Oljne pogače so včasih uporabljali za kurjavo. Težek in trd les uporabljajo v rezbarstvu, strugarstvu in za fina mizarška dela oziroma za izdelavo pohištva.



Namaz

Potrebujemo: 2 pesti oljk, sirni namaz s smetano, 1 jedilno žlico oljčnega olja.

Prilava: Oljke razkoščičimo in drobno narežemo ter umešamo v sirni namaz. Dodamo še eno jedilno žlico oljčnega olja in vse skupaj še enkrat dobro premešamo, da je dobro mazljivo. Potrebujemo še dober kruh.

Za znižanje visokega krvnega tlaka

Potrebujemo 20 oljčnih lističev in 3 decilitre hladne vode.

Oljčne lističe damo v mrzlo vodo in kuhamo tako dolgo, da tekočina povrne na 2 decilitra. Dobljeni čaj precedimo, spijemo ga pol zjutraj in pol zvečer. Sproti si merimo krvni tlak, ker hitro pade. Vsak dan si moramo narediti svež čaj.



Oljke lahko uporabljamo za predjed pri različnih jedeh.

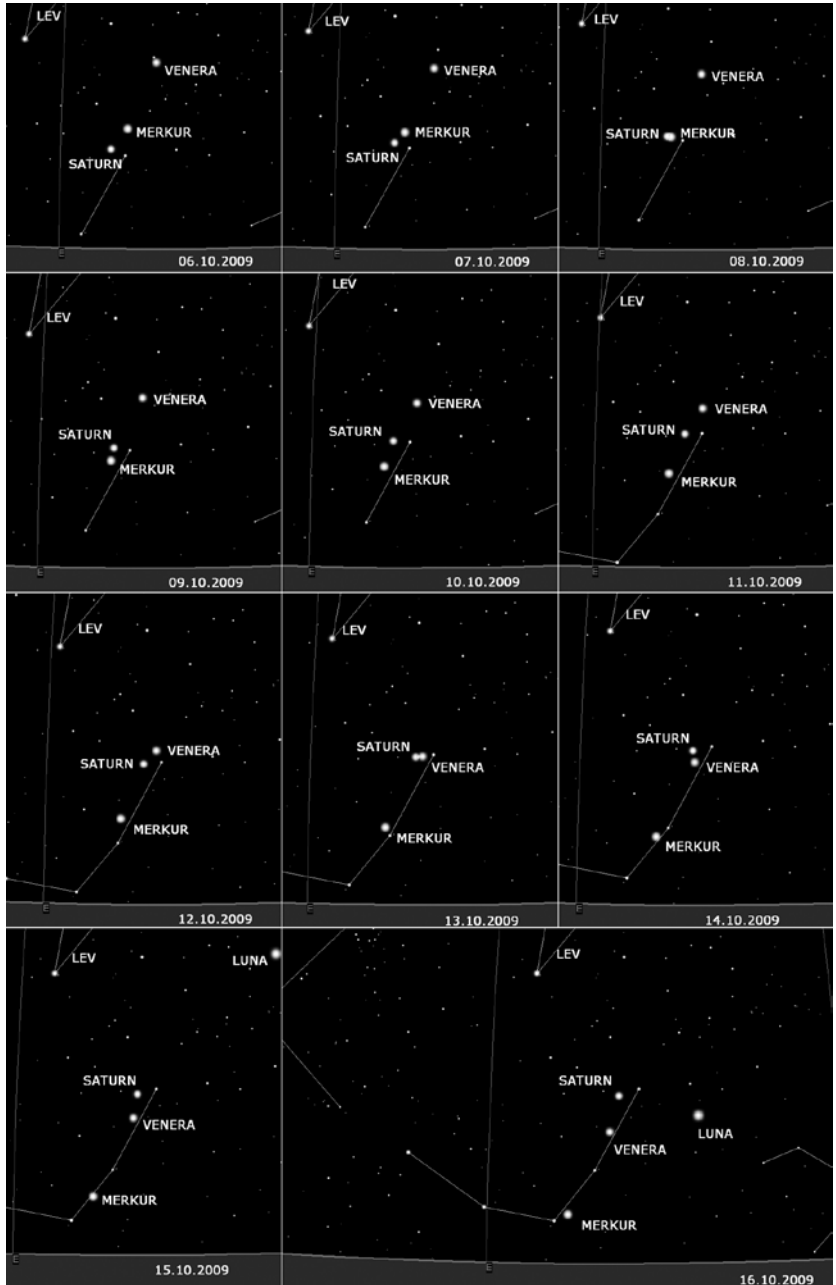
Predstava na jutranjem nebu

V začetku oktobra bomo lahko pričali plesu planetov na jutranjem nebu. Tik nad vzhodnim obzorjem se bodo kako uro pred sončnim vzhodom Čsrečali« trije planeti: Venera, Merkur in Saturn. Temu pojavu astronomi pravimo konjunkcija.

To bo enkratna priložnost za opazovanje Merkurja, ki je sicer zaradi navidezne bližine Sonca zelo poredko viden. Našli ga bomo s pomočjo Venere, ki sedaj sveti kot Danica in je najsvetlejša na jutranjem nebu. Merkur in Saturn sta videti kot svetli zvezdici in ju boste s pomočjo slik zlahka prepoznali. Čeprav je na slikah narisano temno ozadje, pa v resnici ne bo tako, saj uro pred sončnim vzhodom jutranje nebo nad vzhodnim obzorjem že razsvetljuje jutranja zarja. Na slikah sta Merkur in Saturn narisana mnogo svetlejša, kot bosta videti v resnici. Pri iskanju lahko zelo pripomore daljnogled, čeprav bosta vidna tudi s prostimi očmi.

Merkur bo navidezno najbolj oddaljen od Sonca 6. oktobra, zato bo takrat najdlje viden, 8. oktobra se sreča s Saturnom, 13. oktobra pa se s Saturnom sreča tudi Venera. 15. in 16. oktobra se trojici pridruži tudi Luna s svojim tankim zadnjim krajcem.

Ples planetov Merkurja, Venere in Saturna na jutranjem vzhodnem nebu v začetku oktobra.





Človek je le toliko živ, kolikor lahko komunicira

Pošiljanje takih ali drugačnih sporočil, pisanje elektronske pošte, sms-ov, klepetanje na forumih, bloganje in komuniciranje prek spletnih skupnosti (on-line community), kot je Facebook, je zajelo ves svet. Raznovrstno komuniciranje močno vpliva na naš način življenja, če se tega zavedamo ali ne - to pa je že tema, vsekakor primerna - beri nujna - za razpravo z našimi GG-ji.

Komunicirati ali ne komunicirati, to je sedaj vprašanje, ki kliče po odgovoru, ta pa je seveda tako raznolik, kot smo si raznoliki ljudje. Toda če že komuniciramo, naj bo to »šeranje« informacij, pošiljanje podatkov, slik in drugega materiala vsaj količčaj učinkovito oziroma naj ima na koncu vsaj kakšen rezultat, razen velikih podočnjakov od večurnega sedenja za računalnikom.

Prvi vidik učinkovite komunikacije je samo pošiljanje sporočil - dialog. Da to poteka učinkovito, morajo biti izpolnjeni vsaj trije osnovni pogoji:- sporočilo mora biti razumljivo,- pošiljatelj mora biti vreden zaupanja (verodostojnost),- pomembna je tudi povratna informacija (feedback) o tem, kako je sporočilo vplivalo na prejemnika.

Zlato pravilo vedenja pri tej obliki sporazumevanja se glasi: »Daj drugim tisto, kar bi želel dobiti sam!« Ko izberemo elektronsko komunikacijo, vidimo pred seboj samo računalniški zaslon. Nimamo možnosti opazovati obrazne mimike sogovornika, kretenj in drže, ne vidimo resničnih odzivov in ne moremo prisluhniti barvi ter tonu glasu človeka, s katerim komuniciramo. Vseeno ne smemo pozabiti, da na drugi strani niso samo črke - na drugi strani so ljudje!

Za učinkovito pošiljanje sporočil je treba upoštevati naslednjih osem napotkov:- V sporočilu je treba uporabljati prvo osebo ednine. S tem prevzamemo odgovornost za misli in čustva, saj



govorimo v svojem imenu.- Sporočilo oblikujemo v celoti in specifično. V sporočilu moramo jasno uporabiti vse informacije, ki jih prejemnik potrebuje za razumevanje sporočila.

- Če uporabljamo kratice, pomislimo, ali naši sogovorniki vedo, kaj pomenijo.- Bogatejše je sporočilo, boljše je komuniciranje. - Sporočilo, ki se ponovi na več načinov, z uporabo večjega števila kanalov, pomaga prejemniku pravilno razumeti vsebino.- Treba je prositi za povratno informacijo (feedback) ter biti pozoren na prejemnika in njegovo razumevanje ter interpretacijo sporočila.- Sporočilo je treba prilagoditi prejemniku - sogovorniku.

- Diskretnost je cenjena povsod, tudi v elektronskem sporazumevanju. Če prebiramo e-pošto prijateljev, ses-

ter ali bratov, je to tako, kot če bi brskali po njihovih predalih.

V medsebojnem komuniciranju se zaradi hitrega ritma sodobnega življenja pojavljajo ovire, ki jih za časa naših dedkov in babic še ni bilo. Razmislite o svojem komuniciranju na medmrežju in naj vam le-to ne narekuje življenja, vzemite ga kot sredstvo, orodje za doseganje nečesa boljšega.

P.s.: Vsekakor me veseli, da vodova srečanja po anketi na rutka.net v povprečju trajajo od ene ure do ure in pol (56,10 %). Zelo pohvalno, saj to pomeni, da so člani več časa dlje od računalnika. ■



Tadej Pugelj,
vodja projekta



Žan Kuralc


EduAkcija

Če spremljate dogajanje na naši Zvezi tabornikov Slovenije, veste, da smo bili v zadnjem času uspešni na več razpisih, povezanih z našim delovanjem. Eden od projektov, ki ga podpira Ministrstvo za javno upravo, je tudi projekt eduAkcija. Ker se tiče tudi vas, je pomembno, da se z njim malo bolj podrobno seznanite.

EduAkcija je mreža, ki bo povezala nevladne organizacije, ki delujejo na področju izobraževanja v Sloveniji - to smo tudi taborniki. Eden glavnih ciljev je razviti takšno stopnjo sodelovanja v družbi, da bo vlada v nas (torej civilni družbi, v katero spadamo vsi mi kot člani aktivnih nevladnih organizacij) prepoznala enakopravnega sogovornika. EduAkcija nikakor ni sama sebi namen. Učinkovita bo, če bomo strnili vrste. S tem bomo izboljšali položaj nevladnih organizacij, v katerih vsi mi tako zelo marljivo delamo.

Ste vedeli, da bi naša mnenja o dogajanju v družbi nekaj štela, lahko bi sodelovali pri oblikovanju pravilnikov, celo zakonodaje na področju izobraževanja in usposabljanja, če bi le imeli večjo moč? S tem bi se izobraževanja, ki jih izvajamo, uveljavila tudi širše, upravičeni bi bili do več sredstev pristojnih ministrstev, imeli bi možnost prijaviti se na več razpisov ipd. Še bolj pomembno je to, da bi z uveljavljenimi izobraževanji tudi vsak posameznik dobil večje priznanje, s tem pa bi bile naše zaposlitvene možnosti boljše.

Združeni bomo sodelovali z ministrstvom, izobraževalnimi ustanovami, s šolami, programi poklicnih usposabljanj, kar pomeni, da bomo skupaj bogatili moč izobraževalnega sistema kot celote (tako formalnega kot neformalnega dela). Skozi eduAkcijo lahko povečamo zavedanje, kako pomemben je dober in uporaben izobraževalni sistem pri tabornikih, in bi ga bilo treba razvijati tudi v drugih netaborniških organizacijah. Na našem zgledu bomo drugim pokazali, kaj znamo. S tem bodo naša znanja in kompetence imeli še večjo veljavo.

Tabornikom smo namenili ogromno časa, pokazali, da smo sposobni in da nam ni vseeno. Naredimo še nekaj več, sodelujmo pri projektu eduAkcija in razvijmo prepoznavno vlogo taborništva v družbi. Pokażite, da bi radi sodelovali pri pomembnih vprašanjih in se pridružite mreži. Pristopno izjavo dobite na sedežu ZTS, kakor tudi v svojem rodu. 





Tadeja Rome

Vesela srečanja MČ 2009

Z začetkom jeseni so ljubljanski medvedki in čebelice pridno pričeli z delom. V soboto, 3. oktobra, so se na temo Pike Nogavičke v ljubljanskem Tivoliju odvijala MČ vesela srečanja, katerih so se poleg ljubljanskih tabornikov udeležili tudi delavničarji iz Idrije (RSK Idrija) in člani ter vodniki iz Zagorja ob Savi (RPE-J). Tako se je Veselih srečanj udeležilo 14 rodov, okoli 200 članov in čez 50 vodnikov. Zanimivost letošnjih Veselih srečanj je ta, da se je akcija po dolgem času (govori se o desetih letih) ponovno odvijala na prostem in ne v osnovni šoli, kot se je to dogajalo že dolga leta zaradi slabega jesenskega vremena.

Taborniki smo ponovno zapolnili Tivoli, saj so delavničarji že navsezgodaj zjutraj zasedli svoja mesta v marsikaterem grmu, udeleženci pa so hodili po progi, kjer so iz zagat reševali Piko Nogavičko, pomagali njenemu konju Konju, izdelovali cofke, barvali, vlekli vrv, izdelovali rutke, zapestnice, kitke, krasili nogavičke, peli, se igrali taborniške igrice, se podili po poligonu, ciljali v tarčo, med drugim pa so opazovali tudi tivolske veвериčke in se prav po Pikino podili po parku. Po prehojeni poti so se vsi, tako MČ-ji kot tudi vodniki in njihovi pomočniki ter delavničarji, pozabavali ob skupnih igrah, v velikem zboru se je razglasil naj Pikin vod in naj vodniki MČ veselih srečanj 2009. Za tem so se mali rdeče-rumeni udeleženci razkropili po celem mestu.



Mnenja



Živa Sterniša, RBS Ljubljana - vodja akcije

Zelo smo zadovoljni, ker smo končno doživeli Vesela srečanja zunaj, saj je vreme lepo, in tudi z udeležbo smo zadovoljni (pa tudi tek nas ni oviral). Ponovno smo predstavili tabornike netaborniški javnosti, saj je Tivoli ob sobotah dopoldne res poln ljudi, kar je super. Mislim, da smo akcijo izvedli uspešno, čeprav se vedno da narediti še boljše.



Rok Krhlek, RSK Idrija - žaba

Kako to, da sem iz Idrije prišel v Ljubljano kot osebeje? Očitno je primanjkovalo delavničarjev, saj me je Maja K. prosila, če pridem. Sicer pa se mi zdi, da je vzdušje kar v redu, živahno.



Lea Lipovšek, ZR Ljubljana - vodnica voda Jaguar in žabice

Delavnice so zelo dobre, sploh na koncu so bile super, otroci so res veseli. Krasno je, da je zunaj, čeprav so se nekateri malo pritoževali. Moti me le to, da se je preveč čakalo na posemeznih delavnicah, drugače pa je bilo kul.



Boštjan Zajec, RSV Ljubljana - varnostnik

Varnost je bila na vrhuncu. Pravzaprav nas niso potrebovali, saj so vodniki poskrbeli za vse.



Polona Nošak, RBB Ljubljana - delavničarka

Bilo je kar naporno, ampak z dobrim vzdušjem in zabavno. Delavničarji smo bili malo lačni - ampak kmalu dobimo pico!



Janez Adamič, RTT Ljubljana - delavničar

Vzdušje je v redu, tudi tematika je dobra, le da nas je napadla invazija Pik, premalo pa je gusarjev. Otroci so bili na moji delavnici (ciljanje tarče) dovolj ubogljivi. Malica bi lahko bila obilnejša (ne le napolitanke; kakšen sendvič bi bil v redu). Delavnice so bile v redu zastavljene, čeprav bi lahko bilo več taborniških. Škoda je, kar sem slišal tudi od udeležencev in njihovih vodnikov, da nismo mogli imeti lokostrelstva, pač pa le metanje žogic v tarčo. Mi je pa zelo všeč, da je bilo končno lepo vreme. Na splošno se mi zdi, da je bilo kul.





50. Republiško orientacijsko tekmovanje - ROT 2009

Zelena, a še vseeno mrzla, mahov in potokov polna - neobljudena Rogla:

Kot je v navadi, je tudi letošnji ROT potekal na zadnji septembrski vikend, tokrat pod okriljem Rodu XI. SNOUB Maribor in ZTS, na približno 1500 metrih nadmorske višine v zelenih, mrzlih, mahov in potokov polnih neobljudenih gozdovih Rogle.

Na mrzlo petkovo popoldne se je na Rogli zbralo 42 ekip, od tega 16 PP moški, 8 PP ženske, 13 grče moški in 5 grče ženske. Po prihodu in prijavi so se ekipe lotile svojih šotorov, ki so se tako postavljali hitreje, kot rastejo gobe po dežju. Kot je za tabornike značilno, in kar je omenil tudi Vindi, organizator letošnjega ROT-a, se je prvi zbor zavlekel za kakšno uro in do samega zbora je veter že dodobra prepihal udeležence, pa tudi organizatorje (čeprav moramo priznati, da so se organizatorji lahko kar lepo gredli na toplem v Uniorčku). Prvi večer so se ekipe izkazale (ali pa ne) v vrisovanju za sobotno progo, topo testih, kjer so tekmovalci prejeli lične našitke, ter v signalizaciji morse - signalne znake so oddajali kar s stolpa.

Drugi dan, v soboto, so se prve ekipe na progo podale že ob 6. uri zjutraj. Kot se za republiško tekmovanje spodobi, so se ekipe na kontrolnih točkah ubadale z različnimi nalogami, kot so prehod minskega polja, skica minskega polja, kroki, tematski test, profil terena, skica prehojene poti in opis prehojene poti, prva pomoč in signalizacija - semafor. Narava je bila čudovita, povsod potočki, iz katerih se je lahko pilo, ter seveda vsaj pet različnih vrst mehkega in mokrega maha, ogromno skorjastih in nekaj grmičastih lišajev, ki so pokazatelj čistega zraka, nekaj trave

ter ogromno visokih smrek. Na prostoru za bivačenje so ekipe postavile še bivake, ognjišča in skuhale odlične golaže. Na bivaku so ekipe za nalogo dobile tudi postavitev A-ja in hojo z njim, kar so budno nadzorovali in ocenjevali pionirci.

V mrzlem večeru so tekmovalci čakali na rezultate, še bolj pa na štartni list naslednjega jutra, ki je prispel z nekaj urami zamude. Nebo je bilo čudovito, videlo se je ogromno zvezd, mraz je rezal v kosti, a vseeno so se udeleženci le prebili skozi mrzlo noč in naslednje jutro so se od 6. ure dalje spet podali na pot. Še prej so morali ponovno vrisovati, tokrat sede na nahrbtniku, z rokavicami ter s svinčnikom, ravnilom in kalkulatorjem v rokah ter s kapo na glavi. Na poti so jih čakale le še hitrostna etapa (ki zaradi močvirnatga terena ni bila za vse prav hitrostna), skica terena, pregled opreme, prihod pod kotom in posebna naloga organizatorja. Za nalogo je moral en član ekipe v najkrajšem možnem času steči na vrh signalnega stolpa, s katerega so se prvi večer oddajali svetlobni znaki v morse abecedi.

V nedeljo so ekipe na cilj prispеле prešvicane, utrujene, a vseeno polne veselja in navdušenja, da se jim je uspelo spoprijeti z močvirnatim terenom Pohorja. Čista narava in dolga hoja sta le naredili svoje!





Nina Medved - Mjedved

Mnenje o ROT-u

Po končanem ROT-u smo si vsi iz enajste krepko oddahnili. Vdih-izdih varianta. Čeprav smo se zavedali, v kaj se podajamo, smo vseeno morali kar krepko stisniti, da smo pripeljali tekmovanje do konca. Ugotovili smo, da ROT ni ZOT, prej dvakratnik slednjega in to v vseh kategorijah.

Na rutkin forum so že priletele konstruktivne kritike in naši so že odgovorili na komentarje ter poskušali obrazložiti, zakaj smo se odločili za takšno obliko nalog in zakaj je prihajalo do zamujanj; kaj več od tega ne morem napisati. Zakaj ravno stolp za signalizacijo, zakaj kroki, kjer je pač bil, zakaj a-janje na bivaku? To je bila pač odločitev organizatorjev, ki pa se, kljub dobremu namenu, očitno ni izkazala za najbolj zadovoljivo. Za zamude z rezultati, tako v soboto kot v nedeljo, se lahko samo še enkrat iskreno opravičimo. Dejstvo, da je bila proga speljana po od boga pozabljeni divjini in neverjetno lepi pokrajini, kar vsi ocenjujejo kot plus tekmovanja, je prineslo tudi slabo stran: težko dostopnost KT-jev. Nekatere točke so bile oddaljene krepko čez eno uro, najprej z avtom in nato še nekoliko peš. Zato se je pobiranje KT-jev ekstremno zavleklo, kljub hitenju in puščanju podvozja po pohorskih cestah. In čeprav bi naloge lahko bile hitreje popravljene, so se naši ocenjevalci vseeno potrudili, da so bile popravljene tako, kot je treba. Kakšen ugovor na rezultate pa je tako ali tako standard.

In ne glede na prej zapisano menim, da je za nami en neverjeten vikend, en tak, kot je rekel Vindi že na prvem zboru: retro. Luksuza na noben način ni bilo, niti za organizatorje. Tekma je bila na neverjetnem terenu, ki ga še preredko izkoriščamo, dobre volje pa toliko, da je pokalo po šivih. In mislim, da je to ključno, najpomembnejše in najtežje med tekmovanji gor ali dol, imeli smo se več kot odlično.

Rada pa bi opozorila še na eno stvar, ki mi je padla v oči ta vikend: število ekip. ROT je namreč gostil 42 ekip, kar je slabih dvakrat več kot jih po navadi dobimo na ZOT. Ko se pogovarjam s taborniki z drugih koncev Slovenije, mi namreč pogosto v prazno obljublajo, da pridejo tudi na ZOT, kasneje pa se nekako opravičujejo, češ, Štajerci ste tako daleč za nas. Letošnji ROT je bil super dokaz, da je mogoče, če je le volja, priti tudi na vrh Pohorja, na najbolj ekstremen teren. In če mislite, da bi XI. SNOUB lahko ROT izpeljala bolje, pridite še na ZOT, ki ga organiziramo to leto že trinajstič in so stvari prav zaradi utrjene prakse še toliko bolj utečene. Torej, se vidimo na ZOT-u 2010!





Foto: Miha Grgič - Jelen



Foto: Miha Grgič - Jelen



Foto: Miha Grgič - Jelen



Foto: Miha Grgič - Jelen



Foto: Miha Grgič - Jelen



Foto: Miha Grgič - Jelen



Foto: Miha Grgič - Jelen

Ekipe Zgubleni jumfri, RSV, popotnice

Prijazno osebje! Našitki so res hudi! Pohorje je zakon! Krava na progi zmagala! Organizacija je dokaj dobra, a vendarle nas moti to, da se za štarte v nedeljo ni izvedelo prej, da nekateri nismo dobili čaja, ker smo morali štartati prej, da nismo dobili dobre pijače, da je bilo A-janje nekoliko pozno in da je bil prostor za bivač nekoliko raztreščjen. Sicer pa so bili kontrolorji prijazni, med drugim nas niso diskvalificirali, ker smo izgubile kontrolni listek. Všeč nam je, da so se zmenili s hotelom, kjer smo se lahko stuširali, in tudi stranišča na prostoru so bila kul. Kosilo je bilo dobro, o ja. Naloga organizatorja je bila super, sicer nevarna, a smešna. Proga pa je bila fantastična - ne prelahka in ne pretežka. V čast nam je, da smo prvič prišle na cilj v časovnici. Računamo na 2. ali 3. mesto.



Mojca Hegedič, XI. SNOUB Maribor, kontrolorka na koncu hitrostne etape

Zeblo me je cel dan, ampak se je splačalo, saj sem se imela fajn. Ekipe so bile zelo ambiciozne in vztrajne, nekatere tudi požrešne, večina pa jih je bila prijetnih (Novo mesto). Zdi se mi, da je ROT izpadel dokaj dobro, saj ni bilo večjih zapletov. Upam, da se vidimo na ZOT-u!

Mnenja

Rot



Ekipe Garnier, RGT Novo mesto, popotniki

Bili smo prvič na ROT-u. Sem smo pravzaprav prišli pogledat. Pričakovali smo, da bo bolj naporno, a je bilo osvežilno mrzlo in s sončkom posijano. Kontrolorji so bili super - kolikor smo jih uspeli videti - saj so nam dali cedevito na koncu hitrostne etape. Narava je lepa, razgibana, doline, hribčki in voda. Najbolj so nam bili všeč KT-ji, kjer smo risali kroki in reševali prvo pomoč.



Foto: Miha Gigič - Jelen



Foto: Miha Gigič - Jelen

Rot



Foto: Žan Kuralt



Foto: Žan Kuralt



Foto: Žan Kuralt



Foto: Žan Kuralt



Foto: Žan Kuralt



Foto: Žan Kuralt



Foto: Žan Kuralt

Pri izvedbi Zleta so nam pomagali:



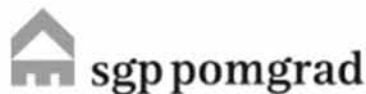
občina **LENDAVA**
LENDVA község

Murska



Sobota

Občina DOBROVNIK
DOBRONAK község



URAD VLADE ZA KOMUNICIRANJE

VRTNARSTVO ŠABJAN d.o.o.

Krajevna skupnost Rakičan

Krajevna skupnost Cven

Novak Zdenko s.p.
Avtoprevoznništvo in prevoz oseb
z avtobusi

**Mjeda Ved**

Zakaj ravno taborništvo?

Ko so me vpisali k tabornikom, nisem ravno razmišljala, zakaj si želim biti del te prostovoljne organizacije mladih. Bratranec Uroš je bil tabornik, on je bil car, ekola, gremo tudi mi k tabornikom. Na ta princip sem preizkusila marsikatero reč, nekatere se pač niso obdržale. Programiranje recimo. Polom že od začetka. Ampak tukaj je: mojih deset let taborništva in zaenkrat še ne grem nikamor.

Zadnje čase se veliko pogovarjam o taborništvu in našem delu z mlajšimi, predvsem s temi, ki so pred kratkim postali polnopravni vodniki in so tako začeli delovati pri tabornikih na drugačen, bolj aktiven in samoiniciativen način. Ko se pri taborništvu preleviš iz člana v aktivnega sodelavca, pričneš nekoliko drugače gledati na vso zadevo, milo rečeno. Spoznaš ustroj dela v rodu, pričneš širiti svoje izkušnje na celotno Slovenijo in v tujino, dobesedno si povabljen v 'backstage' taborništva in tam so zadeve vedno nekoliko drugačne, kot so se ti do zdaj zdele. Spomnim se, kako sem ta prehod doživljala sama. Tisti 'ta starejši' so mi bili vsi po vrsti, vsak na svoj način, idoli, delo se mi je sicer zdelo na trenutke naporno, a končno sem se zares počutila del taborništva. Skozi leta sem sicer menjala kar nekaj funkcij v rodu in se nazadnje našla v delu, ki ga opravljam sedaj. Ampak bolj kot to, kar počnem, je pomembno, da sem del neke vizije, ki jo poskušamo ustvarjati. In čeprav vsak rod vidi to vizijo nekoliko po svoje, nam je vsem skupno, da resnično poskušamo dobro vzgojiti mladino in ji ponuditi neko novo (no, ali pa najbolj samoumevno) perspektivo na življenje. In skozi vse to tudi sama odraščam v osebo, ki ne bi bila, kar je, če ne bi nikoli bila tabornica.

Ponavljam, brez taborništva ne bi bila to, kar sem. Roko na srce, bila sem razvjen in egocentričen otrok, ki je potreboval ogromno pozornosti, in povrh vsega sem bila še izbirčna, da je joj, kar se hrane tiče. In ne glede na vse vrednote, ki so mi jih doma poskušali vcepiti, je vse dobilo smisel šele pri tabornikih. Nekoliko me je strah pomisliti, kakšen človek bi bila v tem trenutku, če ne bi pol svojega življenja preživela kot tabornica. In ne glede na to, ali verjamem v dobrodelne organizacije, ki pobirajo denarne donacije, in v dobrodelne, medijsko dobro podprte prireditve, verjamem, da sem in še bom tej družbi dajala največ, kar lahko, preko tabornikov. Pomagala sem mladim ljudem najti svoje mesto v tem svetu in jim dati dobro popotnico za naprej. Človeškost.

Kolumni

Boris Mrak

Gospodarska kriza in taborniška organizacija

Živimo v času globoke globalne ekonomske krize in vsak dan smo soočeni z novicami o stečajih in likvidacijah podjetij, s povečevanjem števila nezaposlenih in s tem posledično tudi s padanjem življenjskega standarda prebivalcev Slovenije. Res je, da ekonomska kriza ni v enaki meri prizadela vseh delov Slovenije, vendar se bodo zmanjšani družinski prihodki še kako odrazili tudi pri vključevanju otrok v izvenšolske dejavnosti. Ena od teh smo tudi taborniki in naš program.

Ob tem se mi seveda zastavlja vprašanje, ali se bo taborniška organizacija sposobna odzvati na ustrezen način in članom - starim in novim - omogočiti izvajanje neokrnjenega programa tudi v tem ekonomsko težkem letu. Taborniška organizacija in njeni člani v veliki večini primerov nikoli niso bili usmerjeni k dobičkonosnosti pri izvajanju posameznih akcij in dogodkov, a vendar je sedanji trenutek izjemno pomemben za organizacijo in njene člane, kajti zelo hitro se nam lahko zgodi, da bodo nekateri otroci - naši člani - v prihodnje v bistveno težjem položaju kot drugi. Že pokrivanje minimalnih zneskov za stroške udeležbe na posameznih akcijah, bo za nekatere starše še kako težek zalogaj in kaj hitro se nam bo zgodilo, da se določeni otroci izletov, čajank, zimovanj in taborjenj, enostavno ne bodo mogli udeležiti. Ob tem se mi seveda zastavlja vprašanje, ali je naše "vrlo in pametno vodstvo" taborniške organizacije o teh okoliščinah sploh razmišljalo? Je morda rodovom posredovalo svoja razmišljanja, kako naj delujejo v teh novih okoliščinah? Je morda sprožilo kakšno akcijo za pomoč članom in rodovom? Pripravlja morda srečanje predstavnikov rodov, na katerem bi obravnavali navedeno tematiko?

Vsekakor menim, da bi v svojih taborniških vrstah morali najti toliko energije in solidarnosti, da si medsebojno pomagamo in vsem omogočimo udeležbo na naših akcijah. Glede na različne okoliščine in ekonomske razmere po različnih koncih Slovenije bodo tudi razmišljanja in rešitve v posameznih rodovih povsem različni, kar seveda ni prav nič narobe. Pomembno je le to, da bomo vsem članom po najboljših močeh pomagali in jim omogočili, da bodo del naše družine na vseh aktivnostih in ne le na naših rednih tedenskih srečanjih - sestankih.

Naj nas tudi v tem ekonomsko težkem letu vodi misel iskrenega prijateljstva in medsebojne pomoči! In vsaj v tem letu bi lahko nekoliko pozabili na pretirano poudarjanje in zagovarjanje lokalnih interesov. Samo združeni in enotni bomo organizacijo in naše delo postavili na višjo raven.

Ljubljana/Domžale, 3. 10. 2009

tabornik KRAJNJ



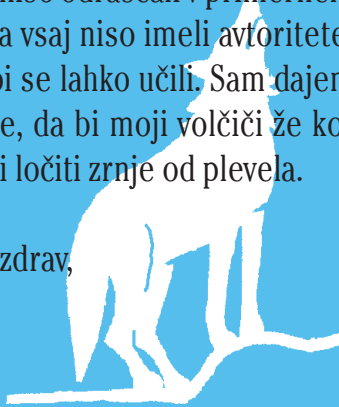

Jaka Bevk - Šeki



Iz malhe strica volka

Svoje predrage volčiče učim z lepo besedo. Slišim pa, da je pri vas tabornikih pogosto ravno obratno. Je pač tako, imate veliko organizacij in v njej se najdejo tako prijazni kot manj prijazni taborniki. A včasih res ne razumem, kako se lahko na odločilnih mestih najdejo verbalni »šalabajzerji«. Uničijo tisto, kar se uničiti da, in potem spet rabimo čas, da znova zgradimo odnose, vse dokler se na vidiku ne pojavi nov »šalabajzer«. Pa saj je vsepovsod tako. Vsi le niso odraščali v primernem okolju ali pa vsaj niso imeli avtoritete, od katere bi se lahko učili. Sam dajem vse od sebe, da bi moji volčiči že kot mladci znali ločiti zrnje od plevla.

Volčji pozdrav,



Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo Alies Cipot (alies.cipot@volja.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Gmek (sra.gmek@gmail.com) - urednica sklopa Igra, Lea Repič (learepic@gmail.com) - urednica sklopa Ugodnosti, Zan Kurat (zan.kurat@gmail.com) - urednik fotografije. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (biz@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Matjaž Kerčan (leskopivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Kušar (nina_kusar_rina@hotmail.com), Maja Lupsše (maja.lupsse@gmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Jerneja Modic (jerneja.modic@gmail.com), Boris Mrak (boris.mrak@rovas.si), Jadej Pugalj (jugy@rutka.net), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tadeja Rome (whatsheername.nessya@gmail.com), Tomaž Sinigajda (sinigajda@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Domen Svetko (dsve2001@yahoo.com) in Neža Zapc (neza.zapc@gmail.com).

Lektoriranje: Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com).

Ustanovitelj: izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33, TABOR softwarca Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org, WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvida je 2,09 €, letno naročnina je 20,86 € za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: U2010-00104142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračunan v ceno. Grafična priprava in tisk: Tidesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Koledar taborniških akcij

Tadeja Rome



23. oktober - 1. november 2009

Tečaj za vodnike taborniških skupin - Celjsko-zasavsko območje (RZR Zreče in RBS Šempeter)

Tečaj bo potekal na Skomarju nad Zrečami. Cena celotnega tečaja je 160 evrov. V ceno je všteta prehrana, namestitve, stroški organizacije tečaja in stroški predavateljev. Po uspešno opravljenem tečaju bodo polnoletni tečajniki pridobili naziv strokovni delavec v športu 1 - vodnik taborniške skupine. Prijave je treba poslati na naslov: emil.mumel@guest.arnes.si (Emil Mumel), najkasneje do petka, 16. 10. 2009.

Več informacij na <http://rutka.net/inc/moduli/news/pripetki/Razpis09CeZas.doc>.



Foto: SiNi

14. november 2009

Fotoorientacija - MZT Ljubljana

Fotoorientacija, namenjena vsem starostnim kategorijam, tudi staršem. Začetek na Prešernovem trgu.

Foto: Neža Zajc



27.-29. november 2009

Seminar fotografije - MZT Ljubljana

Primeren za vse, ki jih zanima fotografija. Za PP in starejše. Več informacij še sledi.

Foto: Žan Kuralc



Kaj počneš poleti 2011?

Greš na Svetovni skavtski Jamboree na Švedsko!

Skupaj s približno 30.000 skavti z vsega sveta boš doživljal dogodek svojega življenja!

Jamboree 2011 bo potekal od 25. julija do 7. avgusta 2011 v kraju Rinkaby na jugu Švedske.

Priključi se slovenski odpravi tabornikov, ki se bo podala tja na sever Evrope. Vse podrobne informacije si lahko prebereš v uradnem razpisu slovenske odprave, ki je objavljen na www.rutka.net, taborniškem forumu, poslan pa je bil tudi vsem načelnikom in starešinam rodov. Vljudno vabljen tudi na uradno spletno stran tega največjega skavtskega dogodka: <http://www.worldscoutjamboree.se/>

Ti to ni dovolj?

Piši na naslov jamboree2011.slo@gmail.com in z veseljem bomo odgovorili na tvoja vprašanja.

To pa še ni vse!

Jamboree 2011 pridemo predstaviti tudi »na dom«.

Z veseljem se dogovorimo za predstavitev dogodka udeležencem in njihovim staršem.

Preprosto ... skavtstvo!



Simply Scouting
Simplement du Scoutisme

DOTIK



SiNi



Vsak ima svoj Sonček!



V tem čudnem času brez barv in življenja,
v tej svinčeni sivini neba ...
ko barve jeseni šele dobro prihajajo na plan,
hitro človek zapade v turoben vsakdan.
»Le zakaj bi zjutraj sploh vstal?«
»Zakaj?«
Ne pusti malodušju, da ti zaslužnji duha ...
v sebi poišči tisto, kar velja več kot sivina neba.
Poišči svoj sonček, ki ti greje srce ...
nasmej se, zapleši, zavriskaj, zapoj ...
naj ti ta Sonček bo čaroben napoj.



Otroško igrišče v Kranju je končno doseglo svoj namen. Foto: Žan Kuralt



Medtem ko so se nekateri ukvarjali s krokijem, si je Miha, fotograf na letošnjem ROT-u, privoščil malico. Foto: Žan Kuralt



Urša, vse najboljšo! Tina, Ana, Alja in tvoji Škaleki. Foto: arhiv ČDV

4°C na Pohorju so zahtevale nemalo plasti oblačil. Foto: Žan Kuralt

zadnja plat
Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com



Nina iz RaR med ugotavljanjem topografskega znaka za arteški vodnjak. Foto: Žan Kuralt



ROT je bil resnično naporen. Utrujenosti so podlegli tudi nekateri pionirci. Foto: Žan Kuralt



Ali še vedno ne veste,

kam boste šli na jesenske počitnice ali kje bi priredili rodov posvet?

Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/490 888 in si zagotovite prostor.